శాంతికపోతం!

యస్. వివేకానంద

సిటీలో వున్న బిజినెస్ మేగ్నెట్స్‌లో విశ్వం ఒకడు! పదేళ్ళ క్రితం ఆటోమొబైల్ స్పేర్‌పార్ట్స్ తయారుచేసే యూనిట్ ప్రారంభించి స్వశక్తితో తెలివితేటలతో వ్యాపారాన్ని వృద్ధిచేసేడు..

వ్యాపారం నేటికి యాభై కోట్ల ప్రాజెక్టయింది. మూడుపూవులు ఆరు కాయలుగా వర్ధిల్లటం వెనుక విశ్వం కృషి, శ్రద్ధ తప్ప మరొకటి లేదు.

విశ్వం ఆటోమొబైల్ ఇంజనీరింగ్ పట్టభద్రుడు. విడిభాగాలను విదేశాలకి సైతం ఎగుమతి చేయ గల స్థాయికి చేరుకున్నాడు.

ఈ పదేళ్ళకాలంలో రెండు చేతులా సంపాదించటమే కాకుండా అటు దేశాభ్యుదయానికి ఇటు నిరుద్యోగ నిర్మూలనకి దోహదకారి కాగలిగినందుకు ఎంతో తృప్తి పడుతూంటాడు విశ్వం.

అభిరుచి మేరకు పోష్ లొకాలిటీలో అన్ని సదుపాయాలతో బంగళా కట్టించాడు. రెండు ఎ.సి. కార్లు.. అందమైన అర్ధాంగి. కాన్వెంట్‌లో చదివే ఇద్దరు పిల్లలు విశ్వానికున్న ప్లస్ పాయింట్లు.

రెండువందలకి పైచిలుకు ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే సమర్ధవంతమైన కార్మికులు.. పాతికమంది దాకా ఆఫీసు స్టాఫ్. ఇద్దరు సెక్రటరీలు. తరచు విమానాల్లో ప్రయాణం.. ఎడతెరిపిలేని పన్లు.. బిజీ లైఫ్‌తో క్షణం తీరిక లేని విశ్వం గతాన్ని ఎన్నడూ మర్చిపోలేదు.

తను ఇంజనీరింగ్ ఫైనలియర్లో వుండగ ప్రభుత్వోద్యోగంలోవున్న తండ్రి కారు యాక్సిడెంట్‌లో చనిపోవటంతో విశ్వం అప్సెట్ అయ్యాడు. ఏడాది తిరగక ముందే తల్లి క్యాన్సర్ వ్యాధితో కాలం చేయటం వలన విశ్వం భవిష్యత్ చీకటైపోయింది. ఈ విశాల విశ్వంలో వంటరివాడయ్యాడు.

ఇన్ని కష్టాల్లోనూ పట్టుదలతో చదువు పూర్తిచేసి డిగ్రీ అందుకున్నాడు.

ఉద్యోగం వెతుకులాటలో ఏడాదికాలం గిర్రున తిరిగింది. మనిషిలో ఏదో చెయ్యాలనే తపన... మరేదో సాధించాలనే ఆరాటం ఎండమావిగా మిగిలిపోవటంతో మానసికంగా బాగా కృంగిపోయాడు. బానిసగ ఒకరి క్రింద వుద్యోగం చెయ్యటానికి మనస్కరించలేదు. పోనీ వ్యాపారం చేద్దామా అంటే తనదగ్గర డబ్బులేదు.

మహమ్మారిలా రాజ్యమేలుతున్న నిరుద్యోగ సమస్య... పేద ప్రజల దుర్భరమైన బ్రతుకులు.. భారతదేశ పటాన్ని సాలెగూడులా అల్లుకున్న అవినీతి.. పెచ్చరిల్లుతున్న ఆశ్రిత పక్షపాతం.. మనుష్యలను బ్రహ్మారాక్షసిలా మింగేస్తున్న స్వార్ధం.. వీటన్నిటి మధ్య కేవలం ఓ సీదా సాదా అభాగ్యుడిలా జీవించటం విశ్వానికి ఇష్టంలేకపోయింది.

ఈ వ్యవస్థని మార్చాలనే తపన.. సమాజాన్ని సంస్కరించాలనే ఆరాటం విశ్వాన్ని గందరగోళ పెడుతున్నాయ్.

కానీ.. ఎలా? వంటరిపోరాటం వల్ల అది సాధ్యపడదనే యదార్ధాన్ని గ్రహించాడు.

మార్పు 'విప్లవం' ద్వారానే సాధ్యపడుతుందనే సిద్ధాంతంపట్ల ఆకర్షితుడయ్యేడు. ఇదే ఆశయంతో చదువుకునే రోజుల్లో ఒకరిద్దరు ఫ్రెండ్స్ చదువు మానేసి అజ్ఞాతంలోకి వెళ్ళిపోయి తుపాకి చేతబూనటం విశ్వానికి గుర్తొచ్చింది.

సామాజిక ఆర్థిక న్యాయం కోసం పోరాట వుద్యమంలో చేరటానికి సిద్ధపడ్డాడు విశ్వం.

ఆశయసిద్ధికోసం తపనతో ఆరాటంతో తుపాకిపట్టేడు. అడవుల్లో.. కొండల్లో.. కోనల్లో... కడుపు నిండా తిండిలేక.. కంటికి నిద్రలేక వుద్రేకంతో పోరాటం సాగించాడు. ఎందరి చావుకో కారకుడయ్యాడు. తన సహచరులు మృత్యువాత పడటం చూస్తూ చలించిపోయాడు.

ఇట్లా.. రోజులు.. నెలలు.. సంవత్సరాలు గడిచినయ్.

పోరాటాలతో విసిగిపోయాడు. తనేం సాధించాననే ప్రశ్నలు విశ్వాన్ని వేధించసాగేయి. చివరికి తన ఆలోచన్లను మార్చుకునే పరిస్థితి ఏర్పడింది.

చీకటి బ్రతుక్కి స్వస్తి చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. జన జీవన స్రవంతిలోకొచ్చి ప్ర[illegible] ఫత్సాహపడ్డాడు. అతనిలో జ్ఞాననేత్రం [illegible]కుంది.

ప్రభుత్వానికి లొంగిపోయాడు. స[illegible] గర్వంగా తలెత్తుకితిరిగేడు. తనలోని ఆలో[illegible] పదునుపెట్టేడు. ప్రభుత్వం ఇచ్చిన ఆర్థిక [illegible]యాన్ని అందుకున్నాడు. ఇండస్ట్రీ ప్రారంభించా[illegible]

అప్పటి విశ్వం ధోరణివేరు. ఇప్పటి ఆలోచనా సరళి వేరు. తనలో ఎంత మార్పు?

వ్యాపారంలో తలమునకలవుతూ.. న్యూస్‌పేపరు చదివేందుకు సమయం కూడా దొరకటం లేదిప్పుడు.

గత మూడేళ్ళుగా 'అత్యుత్తమ ఉత్పాదకత' అవార్డు వరుసగా అందుకున్నాడు. తన కలలు ఫలించినయ్.

గొప్పగా వెలిగిపోతున్న విశ్వంలో ఇప్పుడు ఎలాంటి కోరికలూ లేవు. ఆశలు అంతకంటే లేవు. కేవలం ఆశయాలు మాత్రమే మిగిలాయి.

ఆశయ సిద్ధికోసం శ్రీకారం చుట్టేడు. ఎంతో కాలంగా మనసులో తిష్టవేసుకున్న వూహలకి ఓ రూపం ఇచ్చి తన ఫ్యాక్టరీ ప్రాంగణంలో వర్కర్స్ కోసం.. వారి ఐకమత్యానికి మత సామరస్యానికీ ప్రతీకగా ఒక దేవాలయాన్ని, ముస్లిం సోదరులకోసం ప్రార్ధనా స్థలాన్ని.. క్రైస్తవుల ఆరాధన కోసం చర్చిని కట్టించిన ఘనత విశ్వానికే దక్కింది.

విశ్వం ఫ్యాక్టరీలో పని చేస్తున్న కార్మికుల్లో అశాంతి లేదు. అసంతృప్తి లేదు. కోరికలు అంతకంటే లేవు. కష్టపడి పనిచేయటం.. క్రమశిక్షణతో నడుచుకోవటం మాత్రమే అక్కడి కార్మికులకు తెల్సు! పనివారి శక్తి సామర్ధ్యాలను గుర్తెరిగి బ్రతకటానికి సరిపడా జీతాలు ఇచ్చే సంస్కారం విశ్వంలో వుండటం వర్కర్ను అదృష్టం. శ్రామిక వర్గాన్ని ఏవిధంగా తృప్తి పరచాలో, వారి శ్రమశక్తిని ఎలా గుర్తించాలో విశ్వానికి ఎవరూ చెప్పక్కర్లేదు.

కార్మికులకు యాజమాన్యంతో సత్‌సంబంధాలు వున్నాయి కనుకనే ఈ పదేళ్ళ కాలంలో ధర్నాలు.. ఘెరావ్‌లు.. సమ్మెలు మచ్చుకొక్కరోజైనా విశ్వం ఫ్యాక్టరీలో చోటుచేసుకోలేదు.

• • •

గోడ గడియారం పదకొండు గంటలు లయబద్ధంగా కొట్టింది.

ఆఫీసులోవారంతా ఎవరిపనుల్లో వారు నిమగ్నమై వున్నారు.

ఎయిర్ కండిషన్డ్ ఛాంబర్లో రివాల్వింగ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఛైర్లో కూర్చున్న విశ్వం ఫైళ్ళు చూడటంలో నిమగ్నమైనాడు.

టెలిఫోన్ బజర్ మోగింది. విశ్వం రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

''సార్.. మీతో మాట్లాడాలట.. కనెక్ట్ చెయ్యమం

టారా?'' మృదుమధురంగా పర్సనల్ సెక్రటరీ అడిగింది.

''హూఈజ్‌ది కాలింగ్ పార్టీ?'' ప్రశ్నించాడు విశ్వం.

''వివరాలు చెప్పటంలేదు సార్.''

''ఆల్‌రైట్.. కనక్ట్‌మి..'' ముందున్న ఫైలు పక్కకునెట్టి ఛైర్లో రిలాక్స్ అయ్యాడు.

''మిస్టర్ విశ్వం..'' అవతలి వ్యక్తి కంఠం ఫోన్లో, ఖంగున విన్పించింది.

అందుకు అనీజీ ఫీలైనాడు విశ్వం.

''యస్.. స్పీకింగ్..'' బదులిచ్చాడు.

''నేనెవరో మీకు చెప్పనవసరంలేదు. నాగురించి తెల్సుకునే ప్రయత్నం చెయ్యకండి- నే చెప్పేది జాగ్రత్తగా వినండి..''

ఏమిటీ అసందర్భపు ప్రేలాపన ఫోన్లో? మినిమం కర్టసీ లేకుండా మాట్లాడే వ్యక్తి ఎవరైవుంటాడు? ఎందుకోసం ఫోన్ చేస్తున్నట్టు?

''వింటున్నారా?-'' స్వరం రెట్టించింది అవతలి కంఠం.

అప్పటివరకు మౌనం వహించిన విశ్వం నిట్టూరుస్తూ- ''ఊ ..'' అన్నాడు.

''అర్జంటుగా అయిదు లక్షలు కావాలి.''

నిర్ఘాంతపోయాడు విశ్వం. లిప్తపాటు నోట మాట కరువైంది.

తనను తాను సంబాళించుకుంటూ ''ఎవరిక్కావాలి అంత డబ్బు?'' అడిగేడు.

''ప్రశ్నలు వేయద్దు. చెప్పినట్టు చెయ్. రాత్రి పదకొండు గంటలకి కోరిన డబ్బు నువ్వు అందించాలి. తెల్సిందా?''

''ఇంతకూ మీరెవరు?'' రెట్టించిన స్వరంతో ప్రశ్నించాడు విశ్వం.

''తర్వాత మీకే తెలుస్తుంది. విజయవాడ వెళ్ళే బస్‌రూట్‌లో సిటీ దాటి పాతిక కిలోమీటర్లు వచ్చాక ఎడమవేపు డొంక రూట్ కన్పిస్తుంది- అటుకేసి ఒక కిలోమీటరు రాగానే పాడుబడిన బంగళా అవుపిస్తుంది. అక్కడికొచ్చి మీరు డబ్బుతోవున్న బ్రీఫ్‌కేస్ అందించాలి. తెల్సిందా? మీరు రాకపోయినా.. పోలీసుల సహాయం కోరినా మీకే ప్రమాదం.''

''డోంటాక్ రబ్బిష్..'' విశ్వంలో వుద్రేకం కట్టలు తెంచుకుంది.

''షటప్! చెప్పినట్టు చెయ్.''

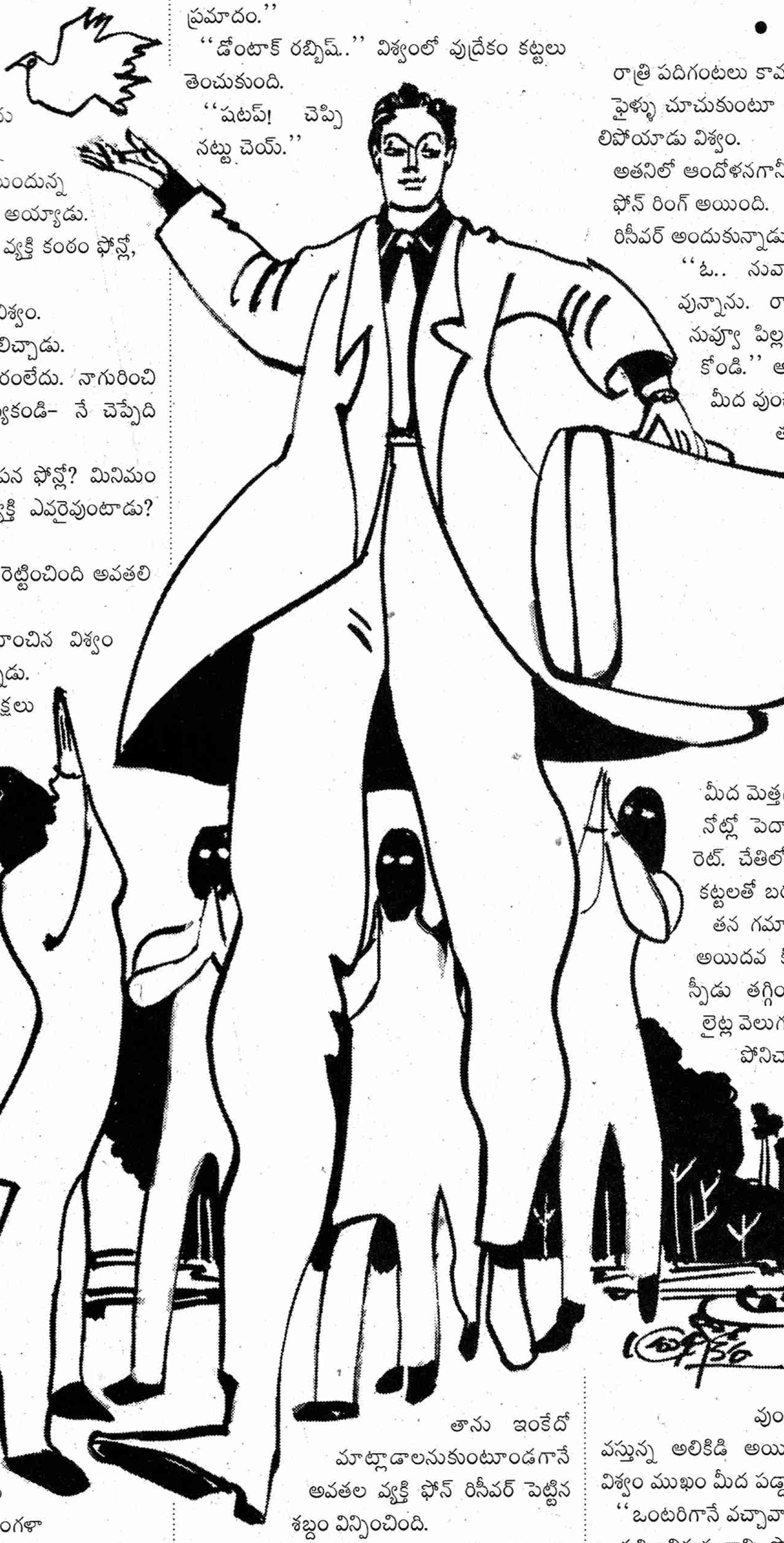

తాను ఇంకేదో మాట్లాడాలనుకుంటూండగానే అవతల వ్యక్తి ఫోన్ రిసీవర్ పెట్టిన శబ్దం విన్పించింది.

ఇది తీవ్రవాదుల బెదిరింపుచర్యే అయివుంటుందనే అభిప్రాయానికొచ్చిన విశ్వం ఛైర్లో రిలాక్సు అయి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

• • •

రాత్రి పదిగంటలు కావస్తోంది.

ఫైళ్ళు చూచుకుంటూ ఆఫీసులో ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు విశ్వం.

అతనిలో ఆందోళనగానీ ఆదుర్దాగానీ లేవు.

ఫోన్ రింగ్ అయింది.

రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

''ఓ.. నువ్వా? నేను మీటింగులో వున్నాను. రావటానికి లేటవుతుంది. నువ్వూ పిల్లలూ భోజనం చేసి పడుకోండి.'' అబద్ధం చెప్పి రిసీవర్ హుక్ మీద వుంచేడు విశ్వం.

తన ఎదురుగా వున్న బ్రీఫ్‌కేస్ తెరిచాడు. పరుసగ సర్దివుంచిన వందరూపాయల నోట్ల కట్టలు దర్శనమిచ్చినయ్. తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు. సిగరెట్ వెలిగించి బ్రీఫ్‌కేస్‌తో బయల్దేరాడు.

బెంజికారు తారురోడ్డు మీద మెత్తగా పరుగెడుతున్నది.

నోట్లో పెదాలమధ్య త్రిబుల్‌ఫైవ్ సిగరెట్. చేతిలో స్టీరింగు. పక్కసీట్లో నోట్ల కట్టలతో బరువెక్కిన బ్రీఫ్‌కేసు.

తన గమ్యాన్ని సూచించినట్టు ఇరవై అయిదవ కిలోమీటర్ రాయి రాగానే స్పీడు తగ్గించాడు. డొంకరోడ్డు హెడ్ లైట్ల వెలుగులో కన్పించింది. అటుకేసి పోనిచ్చాడు.

కొంతదూరం పోయాక కారు ఆపేడు. నిబ్బరంగా బ్రీఫ్‌కేసుతో దిగేడు. చుట్టూ పరికించాడు.

చిమ్మచీకటి.. అంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది. ఎవరో తనవేపే నడిచి వస్తున్న అలికిడి అయింది. టార్చిలైట్ వెలుగు విశ్వం ముఖం మీద పడ్డాది.

''ఒంటరిగానే వచ్చావా?''

ప్రశ్నించిన స్వరాన్ని పొద్దుట తనతో ఫోన్లో మాట్లాడిన వ్యక్తిగా గుర్తించాడు విశ్వం.

తొలి పోలీసు మహిళ

ఆడవాళ్ళు అన్ని రంగాల్లో్ అని మొదలుపెడతాం దేనికైనా. అయితే మొదటిసారిగా మహిళా పోలీసుల్ని అమెరికాలోని లాస్ ఏంజెల్స్‌లో 1910వ సంవత్సరంలో నియమించారు. ఎలిస్‌స్టెచిన్స్ వెల్స్ అనే ఆమె తొలి మహిళా పోలీస్‌గా రికార్డుల్లో తన పేరును నమోదు చేసుకుంది.

తాతగారి డ్యాన్స్

ఇష్టం ఉండాలేగానీ ఏదీ కష్టంకాదు. బ్రేకులు, షేక్‌లు కాకుండా పుణెకు చెందిన రామకృష్ణ మాధవ్ టాగూర్ అనే 83 ఏళ్ళ తాతగారు పుణెలోని నందకిశోర్ కల్చరల్ సొసైటీలో చేరి కథక్ నృత్యం నేర్చుకున్నారు. కథక్ నృత్యాన్ని చక్కగా నేర్చుకుని నిత్యం రెండుగంటలు ప్రాక్టీస్‌చేసి పబ్లిక్ నృత్య ప్రదర్శనలిచ్చి ప్రేక్షకుల్ని ఆకట్టుకుంటున్నాడు.

పాత భయాలు

ఐజాక్ న్యూటన్ మరణించిన వందేళ్ళ తరువాత జన్మించిన ఫిలిప్ లెకార్డ్ అనే జర్మన్ భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తకు న్యూటన్ పేరంటేనే చచ్చేంత భయం. ఆయన న్యూటన్ పేరు పలకడంగానీ, వినడం కానీ, చూడడంకానీ చేసేవారుకాదు. చివరికి క్లాసులో పాఠం చెప్తున్నప్పుడు కూడా న్యూటన్ పేరు చెప్పాల్సి వస్తే వెనక్కి తిరిగి నిలబడేవాడు. అప్పుడు ఓ విద్యార్థి బోర్డుమీద న్యూటన్ పేరు రాసేవాడట.

విశ్వాసం

టెన్నిస్ మ్యాచ్‌కు ముందు క్రీడాకారుడు రుపెడ్ స్కీకి యోగా అభ్యసించడం అలవాటు. దీనివల్ల ఎంత క్లిష్ట సమయంలోనైనా ఆటమీద దృష్టి కేంద్రీకరించవచ్చని కెనడాలో పుట్టిన ఈ ఆటగాడికి అపారమైన నమ్మకం, విశ్వాసం.

- రాధ

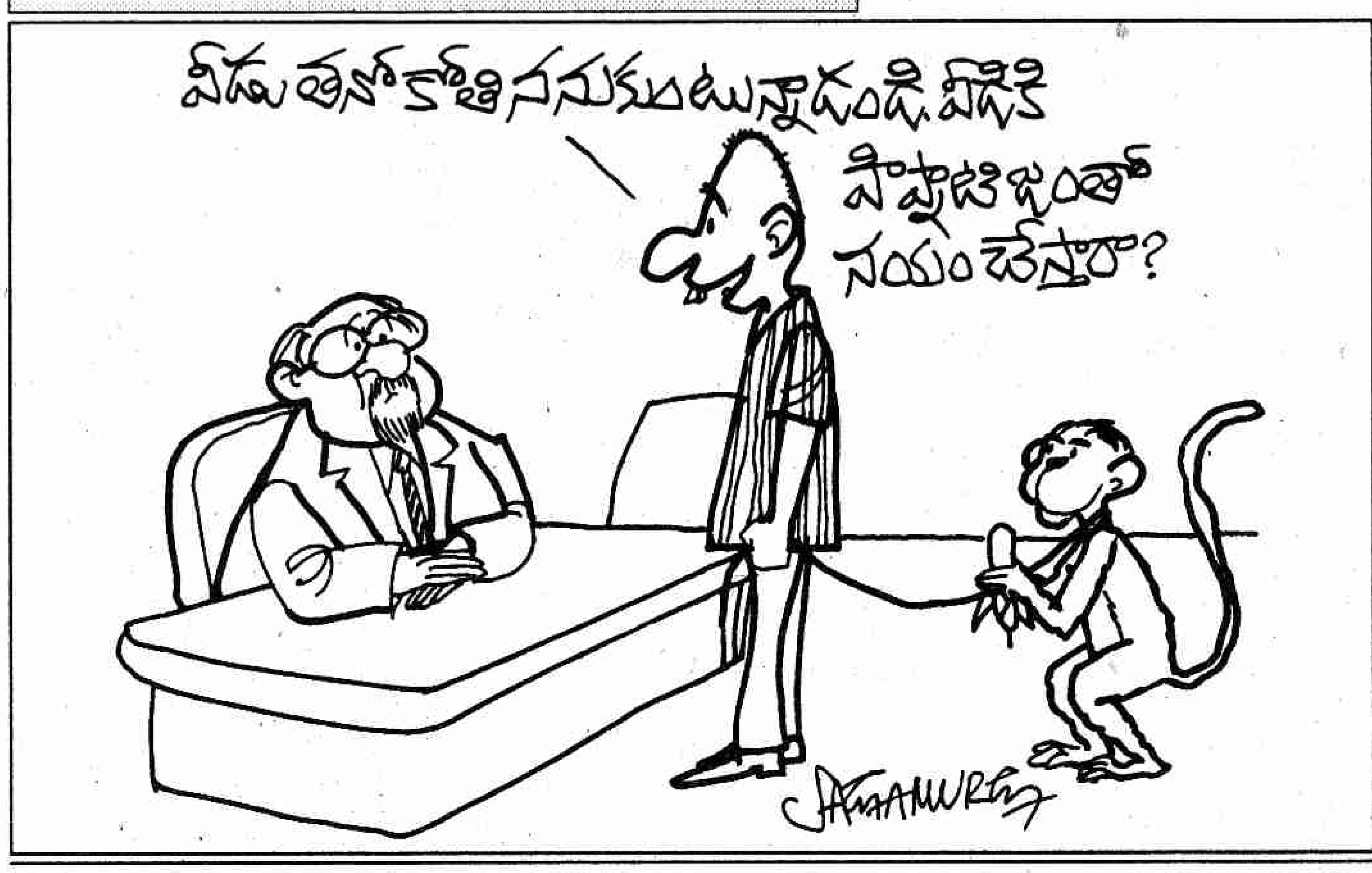

ఆరుగురు వ్యక్తులు దగ్గరగా వచ్చి తన చుట్టూ వలయాకారంలో నిలబడ్డారు. వంటిన యూనిఫారం, ముఖాలకు ముసుగు.. చేతుల్లో తుపాకులూ వుండటం గమనించాడు.

''డబ్బు తెచ్చావా?'' మరోవ్యక్తి గద్దించినట్టు అడిగేడు.

''ఇదిగో..'' విశ్వం బ్రీఫ్‌కేసు అందించాడు.

బ్రీఫ్‌కేస్ తెరిచి అందులో డబ్బుందో లేదోని టార్చిలైట్ వెలుగులో చూచుకున్నాడు.

''కావాలంటే ఇంకా ఇస్తాను..'' ఆవేశంగా అన్నాడు విశ్వం.

ఆరుగురూ మౌనం దాల్చారు.

''మీరు ఈ డబ్బుతో ఏం చేస్తారో నాకు తెల్సు- నేను వూహించగలను. తుపాకులు కొంటారు. మందుగుండు సామగ్రి కోసం ఖర్చు పెడతారు. అంతేగా?'' కూల్‌గా అన్నాడు.

''అవును. అందుకే! డబ్బున్న వారిని దోచుకుంటేగాని.. మా అవసరాలు తీరవ్.'' ఓ ముసుగు వ్యక్తి కటువుగా మాట్లాడేడు.

మిగతా అయిదుగురూ పగలబడి నవ్వేరు.

''నవ్వకండి.. ప్లీజ్! ఇలా ఎన్నాళ్ళు.. ఎన్నేళ్ళు ఒకరి దయాదాక్షిణ్యాలమీద ఆధారపడతారు? మీ అవసరాలను, ఆవేశాన్ని అర్థం చేసుకోగలను. కానీ.. నే కోరేదల్లా ఒక్కటే- మీ చీకటి బ్రతుక్కి చరమగీతం పాడండి! నావెంట రండి. మీకు వెలుగు మార్గం చూపిస్తాను. నా ఫ్యాక్టరీలో ఉద్యోగాలిస్తాను. మంచి జీతాలిస్తాను. దర్జాగా, హాయిగా బ్రతకొచ్చు.'' అన్నాడు విశ్వం.

''ఇక నువ్వెళ్ళొచ్చు.'' కటువుగా అన్నాడోవ్యక్తి.

''నేను ఒంటరిగా వెళ్ళను.''

''అంటే మమ్మల్ని పోలీసులకి అప్పజెప్పాలనా?''

''కాదు.''

''మేము సిద్ధాంతాలకోసం పోరాటం సల్పుతున్న వాళ్ళం. మా లక్ష్యం వేరు.. గమ్యం వేరు- నువ్వెళ్ళిపో.''

''కేవలం డబ్బున్నవాడిగానే నన్ను మీరు ఎరుగుదురు. కానీ నేనెవరో.. నా గతం ఏమిటో మీకు తెలియదు. కొన్నేళ్ళక్రితం నేనూ మీలాగే తుపాకీ చేతపట్టి ఉద్యమం నడిపాను. ఎన్నో దురాగతాలు... మరెన్నో దారుణాలకి ఒడిగట్టాను. ఎందరినో చంపాను. రైళ్ళు పడగొట్టాను. ప్రభుత్వ ఆస్తులు ధ్వంసం చేశాను. ఆశయం అంటూ నా జీవితాన్ని సర్వనాశనం చేసుకున్నాను. ఏమీ సాధించలేకపోయాను. నన్ను ... అప్పగించిన వారికి అయిదు ... ప్రభుత్వం ప్రకటించింది- కానీ ... లేదు.''

విశ్వం చెప్తున్నది వింటూ ... నిల్చుండిపోయారు.

''నా పేరు అప్పుడు విస్సన్న- ... విశ్వం!''

విస్సన్న పేరు చెప్పగానే విస్తుపోయారంతా!

''అన్నా.. విస్సన్న నువ్వేనా?! నీ గురించి ... విన్నాం. ఈనాడు నిన్ను కళ్ళారా చూసే ... గింది.'' అందరూ ఒంగి విశ్వానికి పాదాభి... చేశారు.

''మీరెరగని విస్సన్నని నేనే! పోరాటాల... విధ్వంస చర్యలతో విసిగిపోయిన నాకు జ్ఞానోదయమైంది. ఏదో సాధించాలనుకున్న నేను తుపాకీ... తూటాలతో ఏమీ సాధించలేకపోయాననే య... ర్థాన్ని గుర్తించాను. అనుక్షణం ప్రాణ భయం... బ్రతకటం అవివేక మన్పించింది. కళ్ళు తెరిచాను- భారతపౌరుడిగా.. గౌరవంగా బ్రతకాలనే నిర్ణయా... కొచ్చి బేషరతుగా.. స్వచ్ఛందంగా ప్రభుత్వా... లొంగిపోయాను. నా నిర్ణయం నా జీవిత పంథా... మార్చివేసింది.''

విశ్వం మాటలు వింటూ వాళ్ళ చేతుల్లో తుపాకులు అప్రయత్నంగా నేల వాలాయి.

''ఏ ప్రభుత్వమైతే నన్ను పట్టుకునేందుకు బహుమతి ప్రకటించిందో.. నేను లొంగిపోయాక నాకు అన్నివిధాలా చేయూతనిచ్చింది. మంచి మనిషిగా బ్రతకటానికి మార్గం చూపింది. ఆర్థికంగా నన్ను ఆదుకుంది. ఈనాటి నా వున్నతికి మూలకారణమైంది..''

ఆరుగురు వ్యక్తులు వారి ముసుగులు తొలగించారు. అశ్రుపూరిత నయనాలను చీకట్లో తుడుచుకున్నారు.

''అన్నా! మాకు కనువిప్పు కలిగించావు. మా తప్పు తెల్సుకున్నాం. మా జీవిత పంథాను మార్చుకుంటాం...'' ముక్తకంఠంతో అన్నారందరూ.

''నేకోరేది ఒక్కటే.. హింసను.. రక్తపాతాన్ని విడనాడండి. నాతోరండి.. జనజీవన స్రవంతిలో కలవండి. సుఖసంతోషాలతో బ్రతకండి...''

''నువ్వు చాలాగొప్పోడివన్నా.. సిద్ధాంతాల వూబిలో ఇరుక్కుపోయిన మా కళ్ళు తెరిపించావు. నీ అడుగుజాడల్లో నడవటానికి సిద్ధంగా వున్నాం.'' గద్గద కంఠంతో తమ నిర్ణయాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

తన ప్రయత్నం సఫలమైనందుకు తృప్తిగా గాలిపీల్చుకున్నాడు విశ్వం.

ఆప్యాయంగా అందరినీ తన కౌగిట ఇముడ్చుకున్నాడు.

అందరూ ఏకమై కారు వేపు నడిచారు!

★